

Fantastisk, farlig og fantasirikt

En forestilling som byr på slike muligheter, er gullegod.

ANMELDT DANS

«Know Hows», Carte Blanche

Dans, koreografi: Kristin Ryg Helgebostad og Ingeleiv Berstad, spilles frem til 23 februar, med familieforestilling 16. februar. Bergen frem til 23 februar.

DE PRØVER HARDT, skikkelsene som fyller scenerommet i forestillingen «Know Hows» på Studio Bergen frem til 23 februar.

Urpremieren er siste post på programmet til tidligere teatersjef Hooman Sharifi, samtidig som det er den første premieren til den nye teatersjefen på Carte Blanche, Annabelle Bonnnéry.

Koreografene Kristin Ryg Helgebostad og Ingeleiv Berstad inviterer oss inn i et univers der danserne er utstyrt med hvert sitt sett ulike fysiske lyter, som for lange ben, overdimensjonerte muskler, altfor store ører eller altfor langt hår.

DE FREMSTÅR som klønete, men dog svært sympatiske, der de med betydelige anstrengelser forsøker å finne sitt eget uttrykk, et uttrykk som samtidig skal fungere sammen med resten. Den første karakteren vi møter befinner seg i scenerommet når vi entrer salen.

Danseren er utstyrt med rollerblades og plastlepper, en blond parykk som hele tiden er litt i veien. Mens vi setter oss, knøler danseren rundt i rommet mens det trange miniskjørtet glir opp. Det er selvsagt til å flire av.

Når selve forestillingen begynner, vekkes hele salen til latter fordi det er umulig å forstå det som blir sagt, selv om det kommuniseres innstendig.

MED BARNSLIG og uforutsigbar intensitet vakler danseren seg opp mellom publikum for å by på druer, noen får mikrofonen pågående stappet litt for tett opp i ansiktet, og vi blir nesten truet til å klappe for denne selvbevisste skapningen. Det skaper en stemning som er god, men også litt farlig. Dermed vet vi at noe bra er på gang.

Når flere dansere litt etter litt entrer gulvet, er det som om et usynlig barn midt på natten har tømt kassen med gamle og ødelagte leker utover gulvet, og at alle lekene vekkes til live. Det er spennende å se på disse dysfunksjonelle og kuriøse skikkelsene når de på mekanisk vis

SÆREGNE: – Alle danserne er særegne og interessante, skriver BTs anmelder. FOTO: MARITA AAREKOL

oppdager sine egne bevegelser.

Alle danserne er særegne og interessante, og kanskje er det slik at det er bevegelsene som oppdager dem.

Signe Beckers scenografi og kostymedesign skaper assosiasjoner til mytenes superhelter, figurer de fleste foreldre en eller annen gang har måttet ha som daglig ritual å rydde opp fra gulvet.

PLATOUS MUSIKK bidrar til å understreke lekemotivet, når åpningstonene klinger som symfonisk hornmusikk. Gradvis skapes assosiasjoner til lyden av elektroniske leker i

ferd med å gå ut på batteri, som igjen innimellom tar form som intens techno som bygger seg opp mot et klimaks.

Ingeborg Staxrud Oleruds lysdesign oppleves som enkel, men elegant. Det er fett, rett og slett. Etter hvert som danserne finner sin form, finner de også hverandre.

Det mekaniske uttrykket glir gradvis over i et mer organisk uttrykk. På ett punkt i forestillingen er det ikke danserne som danser, men selve scenografien.

Slik beveger vi oss over i et mer abstrakt billedspråk der florlette gardiner tar oss med til noe som kan være greske helters maritime landskap, men også inn i den menneskelige fantasi, som er knyttet til tusen år lange tradisjoner og metafysisk utforskning.

Det er som om disse rare skikkelsene finner et slags fellesskap, fortsatt med disharmoniske islett, men hvor graden av parallell lek er tonet betydelig ned.

DET GIR ET DRIV, en spenning, en intensitet som gjør at det aldri er kjedelig. I tillegg skjenkes vi en åpenhet som gjør at det er fullt mulig å legge sin egen fantasiverden inn i opplevelsen.

GRETHE MELBY

Teateranmelder i BT

UNIVERS: I forestillingen «Know Hows» kommer vi inn i et univers der danserne er utstyrt med hvert sitt sett ulike fysiske lyter.

FOTO: MARITA AAREKOL